

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง เมื่อข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่ोजรัญ
โดย จันทรฉาย ขาวนวล

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

เมื่อข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่ोजรัญ

จันทร์ฉาย ขาวนวล

ข้าพเจ้าใคร่ขอเล่าประสบการณ์ที่ได้ประสบกับตนเองเกี่ยวกับบุญบารมีของหลวงพ่ोजรัญ ที่ได้ช่วยชีวิต และทำให้ชีวิตข้าพเจ้าประสบโชคดี มีความสุข

ตามที่ได้รับคำแนะนำจากคุณพี่บุญส่ง ให้นำไปพบหลวงพ่อก่อนที่จะมาทำธุรกิจการค้าออกร้านจำหน่ายสินค้าในงานใหม่ซึ่งข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ครุประมาณ ๑๐ คน และบางคนก็ได้นำลูก ๆ ไปกราบนมัสการหลวงพ่อด้วย รวมทั้งตัวข้าพเจ้าเองก็ได้ได้นำลูกชายคนโตไปด้วย

ข้าพเจ้าออกเดินทางไปวัดอัมพวัน ในวันที่ ๒๘ พ.ย. ๒๕๓๕ เวลาประมาณเที่ยงตรง ทุกคนต่างก็ภาวนา จิตใจจดจ่อถึงแต่วัดอัมพวัน และหลวงพ่อก่อนจะเข้าพบกราบนมัสการหลวงพ่อก่อนถึงแม้จะเป็นเวลาชั่วคราวก็ตาม เพราะทุกคนจะต้องเดินทางกลับกันในวันนั้น เพราะต่างคนต่างมีงานและการกิจรออยู่ รวมทั้งตัวข้าพเจ้าจะต้องรีบเดินทางกลับมาเพื่อตกแต่งร้าน และออกร้านจำหน่ายสินค้า ณ งานเทศกาล **“งานใหม่ประจำปีของจังหวัดขอนแก่น”** ขณะเดินทางก็ได้ไปถึงวัดประมาณ ๓ ทุ่ม พบหลวงพ่อนั่งรับแขกซึ่งมีเป็นจำนวนมาก จึงได้เข้าไปกราบหลวงพ่อดำที่ใจศรัทธาและมุ่งหวังไว้

ก่อนอื่นหลวงพ่อก็บอกไปรับประทานอาหารให้เรียบร้อยทุกคน และได้บอกให้ทุกคนพักค้างคืนที่นี่ ไม่ต้องกลับ แต่ทุกคนก็ยืนยันว่าจะต้องกลับเพราะมีการกิจรออยู่

ท่านก็บอกว่า ห้ามก็ไม่ฟังเหมือนกับคนตื้อนั่น ทั้ง ๆ ที่ชะตาขาด บอกให้อยู่ในวัด อย่าเพิ่งรีบกลับ เสร็จแล้วก็ต้องตาย ก็สุดแล้วแต่กรรมของใคร

แต่ทุกคนก็ไม่ได้เกิดปัญหาและระลึกได้เลย เป็นอันว่าทุกคนก็ลงมติเดินทางกลับขอนแก่น หลวงพ่อก็ได้ให้เหรียญหลวงพ่อกับทุกคนเพื่อป้องกันอันตรายทั้งปวง และข้าพเจ้าได้รูปของรัชกาลที่ ๙ ขณะของข้าพเจ้าได้เดินทางกลับไปยังจังหวัดขอนแก่นในวันนั้น

เวลาประมาณตี ๒ ขณะนั้น รถวิ่งอยู่ที่บริเวณใกล้กับโรงพยาบาล อ.มัญจาคีรี จ.ขอนแก่น ก็เกิดเสียหลักพลิกคว่ำข้างถนน สภาพรถนั้นเหมือนกับว่าจะต้องตายกันหมด เพราะกระแทกแตกหลังคาบด ขณะเดินทางไม่มีใครเป็นอะไรเลย มีเจ็บและเคล็ดขัดยอกบางคนเท่านั้น สำหรับตัวข้าพเจ้าเองนั้น ไม่เจ็บอะไรตรงไหนเลย และไม่รู้สึกด้วยว่ารถคว่ำ จนกระทั่งรถติดน้ำแข็งกระฉอกมากถูกข้าพเจ้าเข้า ก็เลยรู้ว่าตัวเองเปียกและเย็นจึงเลย แต่มาแปลกใจตรงที่ว่าทำไมตัวเองนั่งในท่าที่เอาเท้าชี้ฟ้าอย่างนี้ จนกระทั่งเกิดสติระลึกได้สักระยะ

หลังจากที่มีคนมารวมล้อมรถ และถามว่ามีใครเป็นอะไรไหมรีบเร็ว ๆ ครับ ผมจะช่วยนำส่งโรงพยาบาลอยู่ใกล้ ๆ นี่เอง ก็เลยได้รู้ว่า อ้อ! นีรถคว่ำเหวอ จิตใจนั้นระลึกถึงหลวงพ่อก่อนที่ได้แต่ยกมือขึ้นไหว้เอ๋ยถึงหลวงพ่อก่อน สารี หลวงพ่อก่อนข้าพเจ้าที่ช่วยเหลือชีวิตลูกไว้ในครั้งนี้ และก็นึกได้คำพูดหลวงพ่อก่อนที่ข้าพเจ้าได้เกิดปัญหาระลึกได้เลย จนกระทั่งรถต้องมาประสบอุบัติเหตุ ทำให้เสียเวลา แต่เป็นเพราะบุญบารมีของหลวงพ่อก่อน จึงได้มีชีวิตอยู่รอดมาถึงทุกวันนี้ได้

หลังจากที่ทุกคนเช็กร่างกายเสร็จปลอดภัย ก็กลับบ้านกันโดยทางรถของบริษัทที่ทางคณะได้เข้าในการเดินทางครั้งนี้ มา รับไปส่งให้ถึงบ้านทุกคน ต่างก็ประหลาดใจที่สามารถรอดชีวิตมาได้ดั่งปาฏิหาริย์ ไม่มีใครอยากเชื่อว่ารถคว่ำแล้วปลอดภัยกันกลับมา และทุกคนต่างก็ได้ไปทำภารกิจของตนตามที่แต่ละคนรับผิดชอบอยู่

ส่วนตัวข้าพเจ้านั้น หลังจากถึงบ้านแล้วขึ้นอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า จัดเตรียมข้าวของเพื่อจะนำไปออกร้าน ข้าพเจ้าจำหน่ายสินค้าประเภทเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ด้วยบุญบารมีของหลวงพ่อก่อน และคำแนะนำของอาจารย์บุญส่ง ที่ให้ข้าพเจ้าไปกราบนมัสการหลวงพ่อก่อน และได้พระบรมรูปรัชกาลที่ ๙ ข้าพเจ้าก็ได้นำไปใส่กรอบ และประดับไว้ในร้านบูชาพวงมาลัยเป็นประจำทุกวัน ข้าพเจ้าอยากจะเล่าชีวิตส่วนตัวสักเล็กน้อยว่า ข้าพเจ้านั้นได้ต่อสู้ชีวิตเพียงลำพังคนเดียว หลังจากที่ต้องสูญเสียสามีไปเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒ รวมเวลานี้ก็ร่วมจะ ๔ ปีเข้าไปแล้ว

ข้าพเจ้ามีลูกชายอยู่ ๒ คน ข้าพเจ้าต้องทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง โดยเฉพาะรถยนต์ของก็ได้รับความช่วยเหลือจากพี่สาว รวมทั้งป้ายชื่อร้าน การตกแต่งร้าน การต่อไฟอะไรอีกมากมาย

แต่ข้าพเจ้าก็สามารถทำการในครั้งนี้สำเร็จ เพราะได้รับความช่วยเหลือจากทุกคนที่ข้าพเจ้าได้ไหว้วาน ไม่มีใครปฏิเสธ ข้าพเจ้าก็ขายของได้กำไรดีเป็นที่น่าพอใจ ด้วยอำนาจและบุญบารมีของหลวงพ่อ และตัวข้าพเจ้าที่ได้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในความดีงาม จึงเป็นผลให้ข้าพเจ้ามีชีวิต กำลังกาย กำลังใจต่อสู้ชีวิต และกับลูกชาย ๒ คนของข้าพเจ้าด้วยการประกอบสัมมาอาชีพที่สุจริต ทั้งทางราชการและธุรกิจการค้าต่าง ๆ

ทั้ง ๆ ที่ชีวิตจริงของข้าพเจ้านั้น สุดแสนจะรันทดที่จะต้องเป็นม่าย สามีตายจากตั้งแต่อายุน้อย เป็นที่น่าสงสารและเห็นใจจากคนทั่วไป แต่ข้าพเจ้าก็ได้พึ่งหลวงพ่ोजรัญ มีพระพุทธรูปเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

ในขณะนี้ ข้าพเจ้าจะไปไหนจะต้องอัญเชิญหลวงพ่อแขวนคอ (สายสร้อย) ติดตัวอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย ไม่ว่าจะเดินทางไปไหนก็ตาม

เมื่อประมาณวันที่ ๒-๓ เมษายน ๒๕๓๖ ข้าพเจ้าและลูกชายคนโต ได้มีโอกาสไปกราบนมัสการหลวงพ่ोजรัญอีกครั้ง ไปคราวนี้ก็เพื่อไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานอยู่วัด และก่อนกลับก็ได้ไปกราบขอบพระคุณหลวงพ่ोजรัญ ที่ได้ช่วยชีวิต

และได้นำข้อความประสงค์ของอาจารย์จรรยาพร ประธานทอง หัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา ร.ร. ขามแก่นนคร กราบเรียนกับหลวงพ่อว่าอยากจะตั้งชมรมคลินิโกขึ้น

หลวงพ่อก็ได้ให้ความกรุณามอบหนังสือฝากมาให้ทางโรงเรียน มายังอาจารย์จรรยาพร และขณะนี้กำลังดำเนินการจัดตั้งชมรมน้อย

ส่วนข้าพเจ้านั้น ได้ให้ความสนใจสนับสนุนชมรมด้วยใจศรัทธาและข้าพเจ้าขอตั้งใจว่าจะสนับสนุนปฏิบัติตนให้อยู่ในศีลธรรมตลอดไป เพื่อชีวิตจะได้พบกับความสุขและร่มเย็นตลอดไป

นางจันทร์ฉาย ขาวนวล

ร.ร. ขามแก่นนคร จ.ขอนแก่น

.....